

28.14.4

115b (כי בעיר מקלטו ישב עיר שקלטתו כבר) → 117a (משנה ד' עד שלא הוקם המשכן)

1. וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים לה' פרים: שמות כד, ה
2. וגם הפהלים הנגשים אל ה' יתקדשו פן יפליץ בהם ה': שמות יט, כב
3. ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר ה' לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד ויזם אהרן: ויקרא י, ג
4. ונעדתו שמה לבני ישראל ונקדש בכבדי: שמות כט, מג
5. דום לה' והתחולל לו אל תתחר במצליח דרכו באיש עשה מזמות: תהלים לו, ז
6. עת לקרוע ועת לתפור עת להשוות ועת לדבר: קהלת ג, ז
7. נורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים: תהלים סח, לו
8. ויבן נח מזבח לה' ויקח מכל בהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח: בראשית ח, כ
9. ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחית אתך זכר ונקבה יהיו: בראשית ו, יט
10. גם מעוף השמים שבטה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ: בראשית ז, ג
11. ויהבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסקרו ה' בעדו: בראשית ז, טז
12. והכל הביא גם הוא מבכורות צאנו ומחלבהן וישע ה' אל הכל ואל מנחתו: בראשית ד, ד
13. עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו: ש"ש ד, טז
14. ויאמר משה גם אתה תתן בגדני זבחים ועלות ועשינו ליקוק אלהינו: שמות י, כה
15. ויקח יתרו חתן משה עלה זבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים: שמות יח, יב
16. וישמע יתרו חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא ה' את ישראל ממצרים: שמות יח, א
17. ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב: שמות יז, יג
18. קול ה' יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר קבור: תהלים כט, ט
19. ה' למבול ישב וישב ה' מלך לעולם: תהלים כט, י
20. כי באש ה' נשפט ובהחרבו את כל בשר ורבו חללי ה': ישעיהו סו, טז
21. ה' עז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום: תהלים כט, יא
22. ויהי כשמצע כל מלכי האמרי ... ולא היה בהם עוד רוח מפני בני ישראל: יהושע ה, א
23. ונשמע וימס לבבנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם כי ה' אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת: יהושע ב, יא
24. דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה ה' לאמר: ויקרא יז, ב
25. ויאמר המלך אל אירנה לא כי קנו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה לה' אלהי עלות חנם ויכן דוד את הגרן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים: שמו"ב כד, כד
26. ויתן דוד לארנון במקום שקלי זהב משקל שש מאות: דה"א כא, כה
27. ויאמר ארנון אל דוד קח ויעל אדני המלך הטוב בעיניו ראה הבקר לעלה והמרנים וכלי הבקר לעצים: שמו"ב כד, כב
28. הנה שמתיד למורג חרוץ חדש בעל פימיות תדוש הרים ותדק וגבעות כמץ תשים: ישעיהו מא, טו
29. ונסע אהל מועד מחנה הלויים בתוך המחנות כאשר יחנו כן יסעו איש על ידו לדגליהם: במדבר ב, יז
30. מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחו ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם: במדבר ה, ג
31. כל מי אשר הגיע בו יטמא טמא הוא בדם ישב מחוץ למחנה מושבו: ויקרא יג, מו
32. ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה: שמות כא, יג
33. כי בעיר מקלטו ישב עד מות הנהן הגדל ואחרי מות הנהן הגדל ישוב הרצח אל ארץ אחרת: במדבר לה, כח

I ' status of עבודה before and after the משכן was erected (1.1.2) for duration of desert travels

a Before: בכורות עבודה were permitted, במות

b After: בכנים עבודה were prohibited, במות

i Locust eaten anywhere in ישראל (חצר המשכן); קדשי קדשים eaten within the curtains

II Story in בית מדרש

a quoted v. 1, to which ר"ח responded that that was the last day (summer of first year) of בכורות

i ר"ה wanted to challenge him from our משנה, but he heard him quote ר"א

1 the עולה brought in the desert didn't require הפטש ונתנו

ii So: he challenged him with a ברייתא (below) that took on both disputed positions:

1 Answer (to בכורות): it is a dispute among תנאים (whether כהנים took over at that point or only משכן)

(a) Per: dispute as to who the כהנים in v. 2 were – ודבר (per v. 3) or בכורות (per v. 4)

(i) Tangent: interpretation of משה's words to אהרן (vv. 3, 5-7)

2 Answer (to הפטש עולה): per ר"י (contra ר"ח) who holds that only כללי מצוות were given at סיני, details in א"מ

b until המשכן, ברייתא

i the עבודה was done by בכורות, anything could be brought – חיה, בהמה or עוף – male or female – תמימין

1 source (for בהמה חיה ועוף): per v. 8- includes חיה; all compared to עוף → no requirements זכרות וזכרות

(a) but: מחוסר אבר is out, as it is בקרב העוף

(b) Support: v. 9, per ר"א – מכל החי teaches that the animals brought into the תיבה had to be "all-limbed"

(i) Challenge: that is needed to exclude טריפה

(ii) Defense: טריפה is excluded from v. 10 – לחיות זרע

1. Block: v. 10 is only valid if we say טריפה cannot reproduce; if they can, what is the source?

2. Answer: אתך (v. 9) indicates that they must be "whole" – like נח

3. Challenge: perhaps נח himself was טריפה!
- a. Block: v. 11 – תמים – describes נח as “whole”
 - i. Retort: perhaps תמים (and צדיק) are moral, not physical descriptions
 - ii. Answer: impossible – ה' wouldn't demand that נח offer up only maimed animals
 - iii. note: now that we inferred from אתך, what is the purpose of v. 10 (לחיות זרע)?
 - iv. Answer: from v. 1, סר"א it means companionship → even neutered animals – קמ"ל v. 10
 - ii טמאין not טהורין, but only טמאין
 - 1 Definition of טמאין: if they were the object of sin (besiality)
 - (a) Question: how would נח know?
 - (b) Answer: per ר"ח – if the תיבה “accepted” them – they were “pure” – per v. 11
 - iii all were brought as עולות and they required הפשט ונתוח
 - 1 challenge (to “עולות”): v. 1 – they brought שלמים
 - (a) answer: it is a dispute – whether נח brought בני נח שלמים
 - (i) source (pro): v. 12 – חלב separate from meat is not an עולה
 1. counter: חלב just means “fattest ones”
 - (ii) Source (con): v. 13 – the ones who know to slaughter in the north only (עולות) will be swept away in favor for those (עם ישראל) who know how to slaughter (even) in the south (שלמים)
 1. Counter: this is a reference to קבוצ גלויות (N and S)
 - 2 Challenge: v. 14
 - (a) Answer: the זבחים were for eating, not offering
 - 3 Challenge: v. 15
 - (a) Answer: מתן תורה arrived after יתרו, שלמים were now operational
 - (i) Challenge: only valid according to approach that יתרו's arrival was after מתן תורה (v. 18) – how can it be explained?
 1. Answer: that approach maintains that נח brought בני נח שלמים (as above)
 - (ii) But: according to those who say he came before מ"ת – how can it be explained?
 1. Answer: that approach maintains that נח brought בני נח שלמים (as above)
 - (iii) This dispute (when יתרו came): follows the dispute about what he “heard” (v. 16)
 1. יהושע. ד' he heard about the war with עמלק (v. 17) which is written just before (רמב"ן)
 2. ד"א המודעי he heard about מתן תורה (vv. 18-21)
 3. ד"א he heard about קריעת ים סוף (vv. 22-23)
 - a. Tangent: Aggadic excursus about רחב
 - iv and non-Jews in our day are allowed to worship in this manner – per v. 24, which limits בני ישראל to שחוטי חוץ
 - 1 note: we aren't allowed to help them or serve as their agents, but we may instruct them
 - (a) as per: story with רבא fulfilling הורמיז's command
 - (i) note: in story, he arranges for them to get new wood – per ר"א בן שמוע
 - (ii) challenge: ר"א בן שמוע allows for used wood at a במה, as per his resolution of vv. 25-27
 1. answer (רבא): those were also new
 2. Note: meaning of מוריגים defined by v. 28 (“rolling plows”)
- III Analysis of end of משנה – מחנה ישראל being eaten throughout קלים
- a מחנה ישראל there was no ר"ה
 - i Challenge: lots of evidence of מחנות in desert
 - ii Rather: he meant that anywhere the מחנה had been is still valid, per v. 29
 - b דש"י they had a spot in wall of עזרת נשים they treated like מחנה שכינה, but was Halakhically only הר הבית
 - i And: there were only 2 מחנות at שילה
 - ii Challenges: there had to be 3, else שילוח טמאים wouldn't recognize diff. between מת טמא & זב, טמא & זב (vv. 30-31)
 - 1 Rather: means that מחנה לויה didn't “absorb” killers (as מקלט עיר)
 - 2 Implication: there was קליטה in the desert – per vv. 32-33